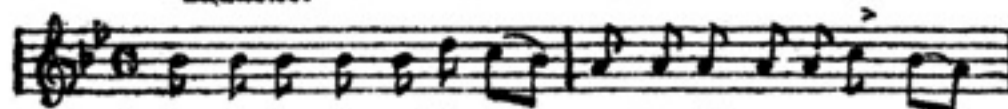

ІХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

Швидко.

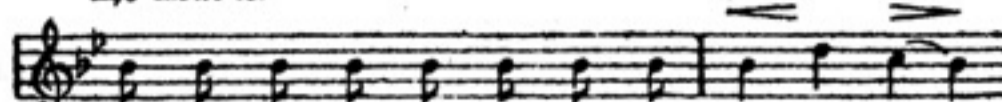

тут І - хав ко - зак за Ду - най, ска - зав дів - чи - но про - щай

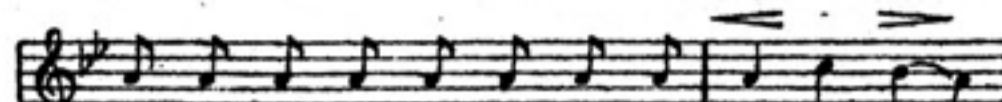

ко - ни - ку во ро - нень - кий, ска - чи та гу - ляй,

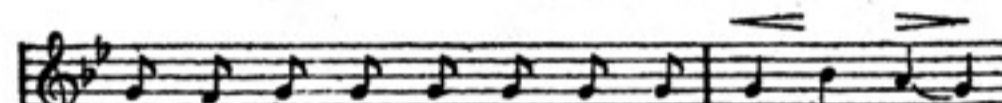
Ще швидче.

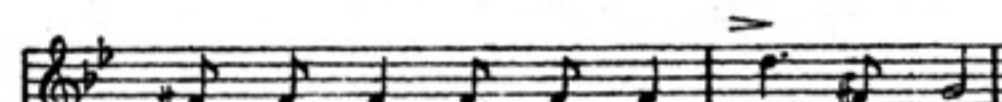
Луч - че бу - лоб, луч - че бу - лоб не хо - дить,

луч - че бу - лоб луч - че бу - лоб не лю - бить.

луч - че бу - лоб луч - че бу - лоб тай не знать,

чим - те - пер, чим те - пер по - ки - дать.

Іхав козак за Дунай,
Сказав дівчині: прощай!
Ти, конику вороненький,
Скачи та гуляй!

Лучче було б, лучче було б не ходить,
Лучче було б, лучче було б не любить,
Лучче було б, лучче було б тай не знать,
Як тепер, як тепер покидать.

Постій, постій, козаче,
Твоя дівчина плаче,
З ким ти мене покидаєш,
Тільки подумай.

Лучче було б... і т. д.

Білих ручок не ламай,
Ясних очей не стирай,
Мене з війни зі славою
К собі дожидай!

Лучче було б... і т. д.

Будь здорова і щаслива,
Голубко моя.
Покидаю тебе Богу,
А сам їду у дорогу.

Лучче було б... і т. д.

Свиснув козак на коня,
Осталася молода..
„А я прийду, як не згину
Через три літа!“

Лучче було б... і т. д.